

(Samostanska zajednica u Vilniusu. U Vilniusu je s. Faustina Isus objavio Kronicu Božjega milosrđa i ovdje je s. Faustina počela pisati svoj Dnevnik. S. Faustina je prva zdesna (ispod kipa sv. Josipa).)

(3/12) SIJEČANJ 2023. U GODINI SV. FAUSTINE

Trpljenje

Cilj duhovnog života je predanje Bogu s nakanom da se vrši Njegova u čovjekovu životu. No, to je teško postići jer se naša sebična narav tome protivi. Zato Božja milost kroz trpljenje pripravlja čovjeka da lakše pobijedi sebe i preda se Božjoj volji. To je bio put svih svetaca, a tim putem je prošla i sv. Faustina.

Trpljenje s. Faustine bilo je trostruko...

Najveću patnju uzrokovala su s. Faustini pitanja i neizvjesnost odakle dolaze mistične vizije. Njezini poglavari su ju upućivali svećenicima, a ovi su ju vraćali poglavarima. Sestra Faustina je priželjkivala svećenika koji će konačno riješiti to pitanje i jednostavno reći: „Budi mirna, na dobrom si putu”, ili „Odbaci sve to, jer ne dolazi od Boga.“ (Dn 127) U toj neizvjesnosti što joj se događa, s. Faustina je čak pokušavala izbjegavati Gospodina, a kad bi On došao, pitala bi: „Isuse, jesi li ti moj Bog ili kakvo priviđenje? Jer kažu mi moji poglavari da ima različitih zabluda i utvara. Ako si Ti Gospodin moj, molim te, blagoslovi me.’ Tada je Isus učinio velik znak križa nada mnom a ja sam se prekrižila. Kad sam zamolila Isusa za oprost zbog tog

pitanja, rekao mi je da ga njime nisam povrijedila. I rekao mi je Gospodin da mu se jako sviđa moje pouzdanje.“ (Dn 54) Na svetkovinu Duhova, dok je šetala vrtom, Isus joj je rekao: „Molit ćeš ... milosrđe za se i za svijet.“ (Dn 435) Poput biblijskih proroka, počela je nabrajati svoje nedostatke i opravdavati se da nije sposobna izvršiti taj posao. Isus se na to nije obazirao i nije povukao Svoju zapovijed, nego ju je ohrabrio govoreći: „Ne boj se, ja sam ću dopuniti sve što ti bude nedostajalo.“ (Dn 435)

Na licu s. Faustine uvijek se mogla vidjeti djetinja radost. Često je govorila o Božjemu milosrđu. Druge sestre su je voljele i rado bi se okupljale oko nje tijekom rekreacije, jer su misli i riječi s. Faustine uvijek bile usmjerene na Boga i uvijek je bila radosna. Ta je radost pomalo nestajala pred kraj njezine prve godine u novicijatu kada je počela prolaziti kroz razdoblje iznimno bolnih duhovnih iskustava poznatih kao tamna noć duše. „Pred kraj prve godine novicijata, piše s. Faustina, počelo se mračiti u mojoj duši. Ne osjećam nikakvu utjehu u molitvi, razmatrati mogu samo s velikim naporom, počinje me obuzimati strah. Ponirem dublje u sebe i ništa drugo ne vidim doli velike bijede. Vidim, također, jasno i veliku Božju svetost i ne usudim se oči uzdići k Njemu, već se bacam u prašinu do Njegovih nogu i prosim za milosrđe. Minulo je skoro pola godine, a stanje duše se nije promijenilo. Naša ljubljena majka magistra ohrabruje me u tim teškim trenucima. Ipak patnja je sve veća. Bliži se druga godina novicijata. Na pomisao da trebam položiti zavjete, jeza prolazi mojom dušom. Što čitam – ne shvaćam, ne mogu razmišljati. Čini mi se da je moja molitva mrska Bogu. Kad pristupam sv. sakramentima čini mi se da time još više vrijeđam Boga. Ipak, ispovjednik mi nije dopustio propustiti ni jednu sv. Pričest. Bog je neobično djelovao u mojoj duši. Nisam shvaćala apsolutno ništa od svega što mi je govorio ispovjednik. Jednostavne istine vjere bile su mi neshvatljive, moja je duša jecala ne nalazeći ni u čemu zadovoljstva. U jednom trenutku došla mi je tako snažna misao da me je Bog odbacio. Ta strašna pomisao probola je moju dušu do dna.“ (Dn 23) Prebroditi ova iznimno bolna iskustva s. Faustini pomogla je njezina odgojiteljica koja je pravilno dijagnosticirala njezino duhovno stanje i primijenila pravi lijek. Naložila je s. Faustini da umjesto dugih molitava koje zahtijevaju znatnu koncentraciju moli strjelovite molitve i tako prihvati volju Božju. Rekla joj je da je Bog uvijek njezin Otac, ako ju i iskušava, te da ove kušnje trebaju pripremiti njezinu dušu za potpunije sjedinjenje s Njim. U tim tamnim noćima duše bilo je i trenutaka svjetla i radosti: kad bi joj Bog dopustio da osjeti Njegovu ljubav ili kad bi joj Gospa pritjecala u pomoć. Gospa je vjerno pratila s. Faustinu i hrabrila ju u njezinu proročkom poslanju. „Ujutro, za vrijeme razmatranja, zabilježila je sestra Faustina, ugledala sam Majku Božju koja mi je rekla: 'Svijetu sam dala Otkupitelja, a tvoj je zadatak govoriti svijetu o Njegovu velikom milosrđu i pripremiti svijet na Njegov ponovni dolazak, a neće doći kao milosrdni Spasitelj, već kao pravedni Sudac. O, kako je strašan onaj dan... i anđeli pred njim drhte. Govori dušama o tom velikom milosrđu dok je još vrijeme smilovanja; ako sada budeš šutjela, odgovarat ćeš u onaj strašni dan za velik broj duša. Ne boj se ničega, budi vjerna do kraja. Ja sam s tobom.'“ (Dn 635)

Drugi izvor trpljenja bilo je nerazumijevanje mnogih u njezinoj zajednici.

Samostanom u Płocku pronijela se vijest da je s. Faustina imala viđenje. Ostale časne sestre u zajednici postale su skeptične prema njoj. Jedne su ju upozoravale na halucinacije, druge tvrdile da je histerična i da mašta, a treće su priznavale da mora biti blizu Isusu jer takvom mirnoćom podnosi sve te patnje. Ona sama piše: „Odlučila sam sve podnositi u šutnji i ne opravdavati se kada me tko upita. Jedne je ljutila ta moja šutnja, osobito one znatiželjnije. Druge – koje su dublje razmišljale – govorile su da sestra Faustina ipak mora biti vrlo bliska Bogu kad ima snage podnijeti tolika trpljenja. I vidjela sam pred sobom kao dvije skupine sudaca...” (Dn 126)

Treći izvor patnje u životu i poslanju s. Faustine bila je njezina bolest. Bolovala je od tuberkuloze, bolesti od koje je na koncu prerano umrla u svojoj 33. godini života.

Tuberkuloza je harala tijelom s. Faustine. Napala je ne samo dišni sustav, već i probavni trakt. Nadređeni su ju poslali na liječenje u sanatorij u gradskoj zdravstvenoj ustanovi u Krakovu. Prvo razdoblje liječenja trajalo je gotovo četiri mjeseca i završilo je u ožujku 1937. godine. Njezino zdravlje se malo poboljšalo i s. Faustina se vratila u samostan. Ali već u travnju dolazi do povratka bolesti. Poglavarice ju u srpnju šalju u kuću Družbe u lječilište Rabka, ali oštra planinska klima nije se pokazala kao dobra za s. Faustinu: osjećala se još lošije i morala je otići nakon trinaest dana. Ali sa sobom je ponijela uvjerenje sv. Josipa da se on jako zalaže za djelo milosrđa koje joj je Gospodin povjerio. Obećao joj je svoju posebnu pomoć i zaštitu.

Po povratku iz Rabke s. Faustina je dobila lakše zaduženje: posao vratarice u samostanu. Ovdje je imala mnogo prilika za činiti djela milosrđa raznim ljudima – skitnicama, nezaposlenima, gladnoj djeci – koji su kucali na vrata samostana tražeći pomoć. U svakom od njih nastojala je vidjeti samog Isusa i, iz ljubavi prema Njemu, svima je činila dobro. U prvim mjesecima 1938., zdravstveno stanje s. Faustine se dodatno pogoršalo, a njezine poglavarice odlučile su ju ponovno poslati u bolnicu nakon Uskrsa. U bolnici zbog njezine bolesti i mogućnosti da zarazi druge, nije mogla biti na sv. Misi niti joj se smjela donositi Pričest. Sestra Faustina se ipak svako jutro pripremala za primanje sv. Pričesti. I dogodilo se čudo koje je zapisala u svome Dnevniku: „Kada su moja želja i ljubav dosegle vrhunac uz ležaj sam ugledala Serafina koji mi je pružio sv. Pričest, izgovarajući ove riječi: 'Evo Gospodara anđela.' A kada sam primila Gospodina, moj duh je utonuo u Božju ljubav i divljenje. Isto se ponovilo tijekom sljedećih trinaest dana.” (Dn 1676)

Sestre koje su ju posjećivale u bolnici primijetile su njezinu blistavu sreću. „Često sam ju posjećivala – prisjetila se s. Serafina – Uvijek sam ju nalazila u vedrom raspoloženju, gotovo radosnu: ponekad je djelovala tako ozareno, ali nikada nije skinula veo tajne s izvora svoje sreće. Na Prądniku se osjećala vrlo sretno, nikada se nije tužila na trpljenja.“

Uz velike tjelesne i duhovne patnje išle su i ogromne milosti koje s. Faustina nije otkrila nikome osim svojim ispovjednicima. Ali povremeno bi im netko bio svjedokom. „Jednom sam ju došla posjetiti – prisjeća se s. Kajetana. – Kucam na vrata. Uvijek bi odgovarala: 'Naprijed.' A sada – kucam, kucam i nitko se ne javlja. Mislila sam u sebi: budući da je u sobi i da je bolesna i da leži, otvorit ću vrata i ući. I ušla sam. Gledam, a ona uzdignuta iznad kreveta, zagledana negdje u daljinu, kao da nešto vidi, posve drugačija, promijenjena. Stajala sam uz ormarić na kojem je bio oltarić i obuzeo me neobičan strah. Ona se za trenutak povratila i rekla mi: 'O sestro, došli ste. Lijepo, samo naprijed.' Obaviještena o tome, majka poglavarica zabranila mi je da o tome govorim, pa je izvanredni duhovni život s. Faustine ostao tajan.“

Zbog svoje bolesti s. Faustina nije imala mogućnosti ispovjediti se. A onda se jednog dana dogodilo nešto neobično: „Danas popodne u moju sobicu je ušao o. Andrasz i sjeo da me ispovjedi. Sa mnom isprva nije izmijenio ni jedne riječi. Neizmijerno sam mu se obradovala jer sam se silno željela ispovjediti. Otkrila sam mu čitavu svoju dušu, kao i obično. Otac se osvrnuo na svaku sitnicu. Osjećala sam neobičnu sreću što sam sve to mogla tako izreći. Za pokoru mi je dao izmoliti litanije Imena Isusova. Kada sam zaustila reći da imam poteškoća s molitvom tih litanija, on je ustao i dao mi odrješenje. Iznenada je iz njegova bića počela izbijati velika svjetlost. Vidjela sam da to nije o. Andrasz, već sâm Isus. Njegove haljine bile su bijele kao snijeg. Odmah je iščeznuo.“ (Dn 817)

Zdravlje s. Faustine sve se više pogoršavalo i bližio se kraj njezina života na zemlji. Svjesna toga, oprostila se od zajednice. U bolnici je posljednji put razgovarala sa svojim duhovnikom o. Mihaelom Sopoćkom. Pošto se oprostio od s. Faustine, napustio je njezinu sobu, ali se sjetio da joj nije ostavio knjižice s molitvama Božjemu milosrđu. Kad se vratio i otvorio vrata njezine sobe, zatekao ju je kako levitira iznad kreveta uronjena u molitvu. „Pogled joj je bio upravljen u neki nevidljiv predmet, zjenice snažno raširene. Nije čak obratila pozornost na moj ulazak, a ja sam se, ne želeći joj smetati, htio odmah povući. Ipak, brzo je došla k sebi, primijetila me i ispričala se što nije čula moje kucanje ni ulazak. Dao sam joj molitve i oprostio se od nje, a ona mi je rekla: 'Do viđenja, u nebu!' Doista, djelovala je poput kakvog nadzemaljskog bića.“

Zbog njezine vjernosti, njezine potpune podložnosti volji Božjoj, njezina djetinjeg povjerenja u Nebeskog Oca u svakoj situaciji, pa i onoj bolnoj, u životu s. Faustine ostvarene su velike stvari: na zemlji je postigla mistični vrhunac sjedinjenja s Bogom i po njoj je Gospodin mogao prenijeti svijetu poruku Svoga milosrđa po kojoj mnoge duše mogu postići spasenje.

Sada kad sve više uviđamo da s. Faustina nije proglašena svetom samo zato što je Isus po njoj dao posebno važne objave, nego zato što mu se potpuno predala, vršeći Njegovu volju, spremni smo od sljedećeg razmatranja pažljivo promatrati što je to Isus svima nama objavio preko sv. Faustine.

Pripremio: vlč. Miro Tomas
Lektura: Marija Vuković

LITANIJE U ČAST SVETE FAUSTINE

Gospodine, smiluj se!

Kriste, smiluj se!

Gospodine, smiluj se!

Kriste, čuj nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeski, Bože, smiluj nam se!

Sine, Otkupitelju svijeta, Bože, smiluj nam se!

Duše Sveti, Bože, smiluj nam se!

Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj nam se!

Sveta Marijo, **moli za nas!**

Sveta Faustino, živi svjedoče milosrdnog Nebeskog Oca, **moli za nas!**

Sveta Faustino, ponizna službenice Isusa – Utjelovljenog milosrđa,

Sveta Faustino, poslušno oruđe Duha Posvetitelja,

Sveta Faustino, pouzdana kćeri Majke milosrđa,

Sveta Faustino, posrednice poruke o Božjem milosrđu,

Sveta Faustino, vjerna tajnice riječi Isusa Milosrdnog,

Sveta Faustino, ključarice Boga bogatog milosrđem,

Sveta Faustino, dare Božji za čitav svijet,

Sveta Faustino, koja si vidjela Božju dobrotu u svakom stvorenju,

Sveta Faustino, koja veličaš Boga u otajstvu Njegova Utjelovljenja,

Sveta Faustino, sudionice Gospodinove Muke i Uskrsnuća,

Sveta Faustino, predvoditeljice na Isusovom Križnom putu,

Sveta Faustino, koja si susretala Isusa u svetim sakramentima,

Sveta Faustino, sjedinjena sa Zaručnikom u svojoj duši,

Sveta Faustino, očarana milosrđem Boga u životu Blažene Djevice Marije,

Sveta Faustino, koja ljubiš Crkvu – Mistično Tijelo Kristovo,

Sveta Faustino, jaka pravom vjerom,

Sveta Faustino, ustrajna neslomljivom nadom,

Sveta Faustino, goruća vrućom ljubavlju,

Sveta Faustino, lijepa istinitom poniznošću,

Sveta Faustino, jednostavna djetinjim pouzdanjem,

Sveta Faustino, uzore vršenja volje Božje,

Sveta Faustino, primjeru požrtvovne službe,

Sveta Faustino, čuvarice svećeničkih i redovničkih duša,

Sveta Faustino, zaštito mladih i duša male djece pred Zlim,

Sveta Faustino, nado palih i očajavajućih duša,

Sveta Faustino, jakosti bolesnika i patnika,

Sveta Faustino, koja jačaš pouzdanje u srcima umirućih,

Sveta Faustino, žrtvo za grešnike,

Sveta Faustino, zabrinuta za spasenje svih ljudi,

Sveta Faustino, posrednice duša u čistilištu,
Sveta Faustino, koja moliš milosrđe Božje za cijeli svijet,
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, oprosti nam, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, usliši nas, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj nam se, Gospodine!
Moli za nas, sveta Faustino, da životom i riječima naviještamo divna djela i poruku Božjeg milosrđa.

Pomolimo se!

Milosrdni Bože, primi našu zahvalu za dar života i djelo svete Faustine i po njezinu zagovoru pomoz nam rasti u nadi prema Tebi i milosrđu spram bližnjih. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

MOLITVA PAPE IVANA PAVLA II. SVETOJ FAUSTINI

Sveta Faustino, Božji dare našem vremenu, dare za cijelu Crkvu, isprosi nam da mogremo shvatiti dubinu Božjeg milosrđa i pomoz nam da ga osobno doživimo i svjedočimo našoj braći. Tvoja poruka svjetlosti i ufanja neka se širi po čitavom svijetu, neka vodi grešnike obraćenju, neka ublažava svađe i mržnju, neka daruje svim narodima snagu za djelatnu ljubav i međusobnu solidarnost. Mi, promatrajući danas zajedno s tobom lice Krista Uskrsloga, ponavljamo tvoje riječi pune povjerenja i pouzdanja: Isuse, uzdam se u Tebe!

Na 9. Nacionalnom susretu štovatelja Božjega milosrđa na Mariji Bistrici, 22. listopada 2022., na spomendan sv. Ivana Pavla II., otvorena je **Godina sv. Faustine**, a povodom 85. obljetnice njezine smrti. **Koordinacija štovatelja Božjega milosrđa** u Godini sv. Faustine (22. 10. 2022. – 21. 10. 2023.) poziva na molitveno zajedništvo i još bolje upoznavanje života i lika Tajnice Božjega milosrđa te predlaže svakog 22. u mjesecu (ili najbliži dan kad se okupljaju štovatelji Božjega milosrđa u svojim župnim zajednicama) izmoliti: [Krunicu Božjega milosrđa](#), [Litanije u čast sv. Faustine](#) i pročitati prigodni tekst. **O životu sv. Faustine** – na temelju [Biografije svetice](#) iz pera Ewe Czackowske, [Dnevnika sv. Faustine](#) te [Sjećanja na svetu Faustinu](#) njezinih suvremenika – **kroz dvanaest mjeseci promišlja vlč. Miro Tomas**, upravitelj Svetišta Božjega milosrđa na Ovčari (kod Đakova). Dva su važna događaja koja će obilježiti Godinu sv. Faustine: hodočašće na Ovčaru i misno slavlje u Svetište Božjega milosrđa, u nedjelju, 18. lipnja 2023. te jubilarni 10. Nacionalni susret štovatelja Božjega milosrđa na Mariji Bistrici, u subotu, 21. listopada 2023. godine.